

[Niels Hølvæg Petersen.]

anden til gavn for ingen, allermindst til gavn for små lande og allermindst til gavn for Danmark.

Dertil kommer, at særtolden ikke kan anses for at være et egnet middel til at løse vore økonomiske vanskeligheder. Den skyder ligesom ved siden af de fundamentale problemer, vi står over for. Den bidrager jo ikke, som finansministeren udtrykte det, til at stabilisere byerhvervenes konkurrenceevne både på hjemmemarkedet og på eksportmarkederne. At den ikke gør det på eksportmarkederne, turde være så åbenbart.

Hvordan skulle den kunne styrke vor konkurrenceevne på eksportmarkederne? Tværtimod må man da forvente, at konkurrenceevnen på eksportmarkederne snarest vil blive udhulet som følge af de omkostningsvirkninger, der kommer af særtolden, ganske på samme måde som omkostningsvirkninger følger af en devaluering. Danske virksomheder får nu lettelser på hjemmemarkedet, men samtidig er der en risiko for, at de øger deres afsætning netop på hjemmemarkedet, fordi det er en bedre forretning for de enkelte virksomheder. Det behøver ikke at være en varig forbedring for os, tværtimod.

De importkonkurrerende virksomheder får jo heller ikke øget deres konkurrenceevne på grund af midlertidig beskyttelse. Finansministeren var inde på dette synspunkt temmelig langstrakt. Jeg synes, det er udtryk for gammeldags protektionistisk opfattelse at tro, at man øger sin konkurrenceevne ved en midlertidig beskyttelse, og det er jo også, når det drejer sig om, hvordan man betegner disse ting, noget roderi at udtrykke det på den måde, for det er jo i strid med alle erfaringer. Og endelig: hvad er konkurrenceevne? Ja, det er da i hvert fald ikke udtryk for konkurrenceevne, at man kan konkurrere, når man lukker konkurrenten ude. Vi kan ikke leve af hjemmemarkedsindustri, vi kan heller ikke leve af, at hjemmemarkedsindustrien nu får forbedrede muligheder for indtjening eller profit, som det jo også hedder. Vi forstår ikke, at man ikke i højere grad har haft opmærksomheden henvendt på, at dette vil give visse virksomheder øgede profitmuligheder

på hjemmemarkedet, som der i og for sig ikke er nogen rimelighed i.

I øvrigt er der at sige om hele denne diskussion, at det vel egentlig ikke er vores internationale konkurrenceevne, det er galt med. Vores problem er jo i al korthed, at vi anvender vore ressourcer i kraft af arbejdskraft og kapital i for høj grad på privatforbrug, offentligt forbrug og boligbyggeri og i mindre omfang og i for ringe omfang på erhvervsinvestering og udbygning af vores produktionsapparat. Når man gør det, vil der ganske automatisk også være for lidt kapital tilovers til en indsats for at rette betalingsbalancen op. Over for dette strukturproblem hjælper særtolden ikke, den rammer ved siden af.

Statsministeren gjorde et stykke ud af i nat at sige, at dette var udtryk for et særligt mod fra regeringens side. Jeg kan ikke indse det. Jeg kan ikke indse, at det er udtryk for noget særligt mod, at man ligesom eksporterer symptomerne på sine egne vanskeligheder til udlandet. Man kan i hvert fald ikke vente, at udenlandske regeringer møder i deputation på slotspladsen. Man har nu eksporteret vanskelighederne til dem, som nok kan protestere formelt og diplomatisk, men i hvert fald ikke kan gøre sig gældende i den indenrigspolitiske diskussion, og derfor er det ikke udtryk for noget særligt mod. Modet har man behov for, når man skal gennemføre strukturforandringer i vor økonomi, når man skal flytte ressourcerne fra de områder, hvor vi har været vant til at forkæle os selv, flytte dem fra det private forbrug og fra det offentlige forbrug over på industriproduktionen.

Jeg synes ikke, det skal have lov til at stå uimodsagt, at statsministeren i nat sagde, at der jo i den tidligere regerings tid ingen indsats blev gjort på dette område. Jeg vil pege på, at der i den tidligere regerings tid skete en meget kraftig opbremsning af ressourceforbruget i den offentlige sektor som helhed, stat og kommuner sammenlagt, at der løbende skete en kraftig opbremsning også af det private forbrug, og at vi på begge områder mødte stærk socialdemokratisk modstand. Når disse indgreb ikke har virket tilfredsstillende hurtigt, heller ikke efter vor opfattelse, hænger det ganske nøje sammen med, at der samtidig gennemførtes